

GAZETA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

Anul XXII-Nr. 1064

EDITATĂ DE MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI COMITETUL UNIUNII SINDICATELOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Vineri 20 noiembrie 1970
4 pagini 25 bani

■ Inițiative și soluții valoroase în pregătirea tehnico-productivă a elevilor — pag. 2

■ Opinii privind laboratorul de orientare școlară — pag. 3

■ Sisteme ale educației permanente — pag. 4

■ Învățământul bulgar într-o etapă superioară — pag. 4

Sarcini ale psihologiei contemporane

— a contribui la judicioasa utilizare a capacităților psihologice ale omului
— a perfecționa și optimiza permanent aceste capacități

Niciodată în decursul istoriei omenirii nu a existat o mai mare nevoie de investigație psihologică, niciodată societatea nu a avut o mai mare nevoie de psihologi ca astăzi. Psihologia contemporană are sarcini extraordinare de complexe și de diverse, impuse de marea complexitate și diversitate a structurilor și mecanismelor care alcătuiesc angrenajul social. Psihologii sint chemați astăzi să contribuie atât la judicioasa utilizare a capacităților psihice ale omului din zilele noastre, cât și la perfecționarea și optimizarea acestor capacități.

Dintre toate problemele fundamentale ale contemporaneității care intră în focarul psihologiei științifice câteva apar în prim plan. Între acestea se numără adaptarea socială a omului la ritmul rapid de dezvoltare a societății, prognoza evoluției psihicului uman, întrucât educația trebuie să prevadă și să pregătească modificările pe care le va suferi în viitor psihicul omului, dezvoltarea creativității oamenilor, optimizarea sau principiul „efortului minim cu eficiență maximă”, ca o caracteristică a epocii noastre, prin utilizarea mașinilor de învățat, a instrumentului matematic, a organizării procesului de cunoaștere, a algoritmilor etc. Acestea cerințe dificile psihologia le va putea face față dacă își va câștiga de partea ei aliați puternici și fideli în pedagogie, în sociologie, cibernetică, teorie informației, bionică, în medicină, matematică, semiotică, neurofiziologie și alte discipline ale științelor moderne, între care cele privitoare la tehnica ocupă și ele un loc de o însemnătate deosebită. Toate acestea îl obligă pe psihologul modern cu certe tendințe de specializare să aibă un larg diapazon de cunoștințe științifice, un întins orizont tehnic și teoretic.

Producția și știința actuală sint atât de ample și de complexe încât, tinându-se seama de limita reală a capacităților fizice și intelectuale, se impune specializarea — care desigur nu poate fi în nici un caz îngustă — în munca de creație. Dar dacă se ține seama de eficiența generală a unui sistem, specialiștii trebuie să colaboreze și să-și conjuge eforturile pentru atingerea obiectivului comun. În această direcție psihologia are un mare rol pentru că ea poate găsi cei adecvați de realizare a conținutului eforturilor depuse în domeniul distincției cum ar fi psihologia colaborării, psihosociologia grupurilor de muncă, psihologia rezolvării de probleme în grup, psihologia „brainstormingului” etc.

Pentru atingerea unor atări obiective școala și educația au un rol covârșitor. Măsura în care se realizează acest rol, succesul acțiunii lor depinde și de modul în care se câlăuzesc duna realizările și principiile psihologiei științifice. Școala are astfel menirea să lupte împotriva inerteției și a rigidității, să declare război schemelor înghetate de gândire și acțiune, să dezvolte capacitatea creatoare a elevilor. Tocmai asupra celorva dintre mijloacele de dezvoltare a capacității creative dorim să ne oprim în rândurile ce urmează.

Unul dintre aceste mijloace îl constituie încurajarea transferului de strategii și modalități de soluționare de la un domeniu la altul,

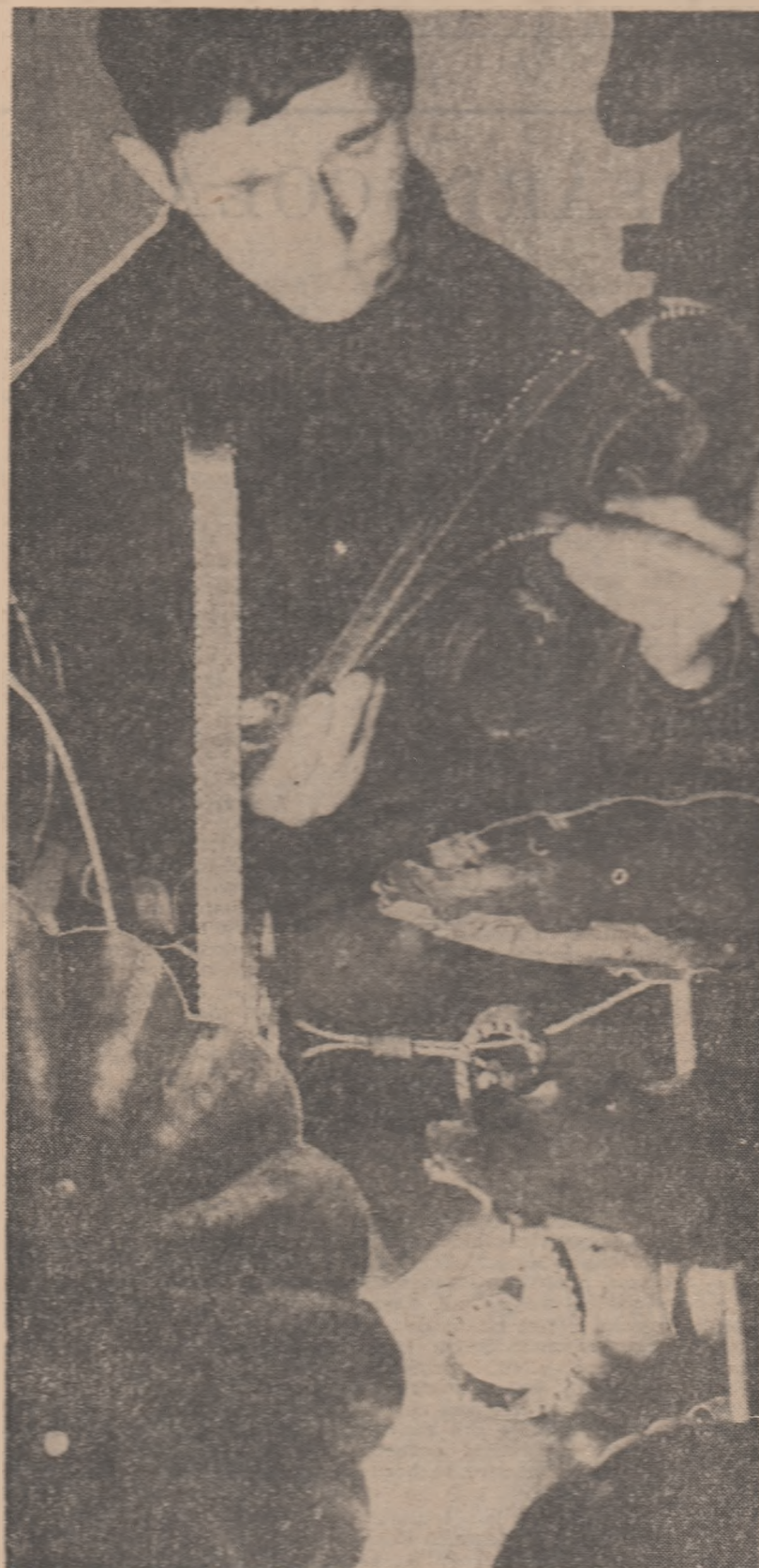
de la o problemă la alta. Fundamentația pentru gândire nu este atât înmagazinarea cunoștințelor, cât „regăsirea” (restabilirea) vechilor relații în noi contexte problematice. Un alt mijloc îl constituie formarea unei gândiri productive (nu numai „reproductive”), prin integrarea organică a cunoștințelor în structura gândirii astfel încât ele să poată fi văzute în perspectivă, iar componentele lor relevante să fie reperate sigur și prompt într-o problemă particulară. Este necesar totodată să ținem seama de faptul că învățarea trebuie concepută nu doar ca achiziționare de cunoștințe, ci și ca o activitate prin care elevul să învețe cum să învețe (repede, temeinic, creator), cum să depună efortul care să aibă maximă eficiență, cum să-și valorifice propriile posibilități.

În același timp, educația trebuie să promoveze învățarea prin descoperire care, în comparație cu învățarea prin expunere, are avantajul de a sporii potențele intelectuale, de a realiza o motivație intrinsecă (descoperirea devenind o plăcere a elevului), de a duce la auto-cunoaștere datorită efortului metodic, de a prileji însușirea metodelor euristice în gândire. Școala poate recurge la aplicarea principiilor instruirii programate care conduc la progrese în învățare. În cercetările noastre am reușit să construim o metodă de investigație care să reunească învățarea prin descoperire independentă și învățarea programată într-un proces de instruire în care descoperirea este îndrumată metodic după un program precis.

Contribuie, de asemenea, la dezvoltarea capacității creative a elevilor cultivarea strategiilor euristice care explorează selecționând numai unele trasee imaginabile, economisind astfel încercările. Putem aminti aici, spre exemplu, analogia, procedeul modelării, traducerea și recodificarea, combinatele a două teorii. În egală măsură școala poate recurge la educarea spiritului științific al elevului (care înseamnă rigoare, efort creator, obiectivitate, acceptarea noului) și la trecerea de la recompensele exterioare la satisfacții intrinseci generate de munca însăși. Motivele învățării trebuie ferite de pasivitate și bazate pe trezirea interesului și curiozității de lungă durată pentru cunoștințele ce se cer însușite.

Țin să subliniez, în acord cu cunoscutul psiho-pedagog contemporan Jérôme S. Bruner, care afirmă că educația este un proces continuu de invenție socială, că psihologia are rolul de a construi o teorie a instruirii de mare eficiență, aptă să ajute fiecare generație să-și definească natura, direcția și scopurile procesului instructiv-educativ în raport cu gradul de perfecționare intelectuală și de organizare socială pe care viitoarea generație urmează să-l atingă. Psihologia actuală, angajată puternic în opera de modernizare și optimizare a învățământului, poate să-și sporească eficacitatea sa pe linia inovării dacă școala și pedagogia îi vor asigura cadrul adecvat de acțiune.

ION MINZAT
cercetător științific

Cu talent și răbdare, fierul furcă capătă forme pe cit de frumoase, pe cât de utile. Surin Nicodim, elev al Liceului de arte plastice din București, are unul din fanișorii acestor frumuseși

Anticipație la colocviul interdisciplinar de pedagogie

— O inițiativă românească în domeniul cercetării pedagogice —

În zilele de 12-14 decembrie a.c. se vor desfășura la București lucrările Colocviului național de pedagogie cu tema „Cercetarea interdisciplinară a învățământului”. Ne-am adresat secretarului științific al colocviului, dr. OCTAVIAN NEAMȚU, solicițându-i informații în legătură cu această manifestare științifică.

— Organizat de către Institutul de științe pedagogice — ne-a spus O. Neamțu — acest colocviu, inclus în planul manifestărilor științifice ale Academiei de științe sociale și politice, se bucură de un atent sprijin din partea Ministerului Învățământului.

Semnificația temei propuse spre dezbateri în cadrul colocviului decurge din faptul că, în orientarea sa actuală, cercetarea pedagogică a ieșit din izolarea în care, în general — nu numai la noi — s-a situat vreme îndelungată pedagogia. Deși era bine cunoscut faptul că o pedagogie modernă nu se poate dispensa de contribuția altor discipline științifice, cum ar fi psihologia, sociologia, medicina etc., contactele pedagogiei cu aceste discipline nu s-au concretizat în cercetări comune care să abordeze simultan, coordonat, aceleași teme. Inițiativa actuală a Institutului de științe pedagogice îmbogățește metodologia cercetării pedagogice prin aplicarea cercetării interdisciplinare în domeniul special al învățământului, asociind la această acțiune, în cadrul unui program unitar, institute și cercetători de profiluri diferite. Astfel, printre

principalele domenii a căror contribuție o solicită astăzi pedagogia românească la cercetarea interdisciplinară a învățământului se află sociologia, psihologia, științele economice, științele politice, medicina, cibernetica etc.

— Ce loc i se atribuie colocviului în problema generală a cercetării interdisciplinare?

— El este conceput ca momentul inițial al unei cercetări de durată, iar grupele de lucru constituite cu acest prilej urmează să rămână formații interdisciplinare menite să realizeze în continuare programul de cercetare în domeniul învățământului și să ofere factorilor de decizie, în primul rând Ministerului Învățământului, propuneri cu privire la viitoarea organizare a sistemului de învățământ.

— Cum se vor desfășura lucrările colocviului?

— În dimineața zilei de 12 decembrie va avea loc o ședință plenară în cadrul căreia va fi prezentat raportul general al colocviului. În continuare, tot în cadrul ședinței plenare, va avea loc o masă rotundă cu tema „Cerințele societății românești din deceniul următor față de școala viitorului”, la care sint invitați să participe, exprimându-și punctul de vedere asupra temei anunțate, Roman Moldovan, vicepreședinte al Academiei de științe sociale și politice, acad. Grigore Moisil, acad. Alexandru Roșca,

președintele Secției de psihologie-pedagogie a Academiei de științe sociale și politice, Dumitru Ghișe, președintele secției de filozofie și logică a Academiei de științe sociale și politice, Ovidiu Bădina, membru al acestei Academii, director al Centrului de cercetări pentru problemele tinereții și Romeo Dăscălescu, director adjunct al Institutului de științe pedagogice. În ziua de 13 decembrie lucrările colocviului se vor desfășura pe grupe de lucru, conform capitolelor din documentul intitulat „Program de perspectivă al cercetării pedagogice” elaborat de G. Văideanu, Vl. Krasnascheschi și T. Trutzer. În sfârșit, în ziua a treia, ziua de încheiere a colocviului, participanții se vor reuni din nou într-o ședință plenară în cadrul căreia va fi luat în dezbatere planul de lucru pentru continuarea cercetărilor interdisciplinare în domeniul învățământului.

— Citeva cuvinte despre participanți.

— La colocviu vor lua parte cadre didactice din instituții de învățământ de toate gradele, specialiști din domeniul economiei, al tehnicii, al cercetării științifice etc. din întreaga țară. Așteptăm și oaspeții de peste hotare, întrucât sintem informați că lumea pedagogică internațională apreciază pozitiv inițiativa românească de a aplica metoda cercetării interdisciplinare în studiul învățământului, subliniind că aceasta este prima acțiune de acest gen în cercetarea pedagogică modernă.

V. OCTAVIAN

Relația liceu-universitate

● Colaborarea învățământ secundar — învățământ superior trebuie să se constituie într-un fel de sistem cibernetic care să se autoregleze permanent.

● Îmbunătățirea legăturii dintre învățământul de cultură generală și universitate înseamnă nu numai studenți mai buni, deci profesori mai buni, ci constituie o

contribuție la perfecționarea sistemului general de învățământ.

● Concursurile de admitere pun probleme ce se extind de la stabilirea conținutului probelor la stabilirea criteriilor docimologice în scopul de a realiza selecția acelor tineri care sint cei mai apți pentru studiul universitar.

Într-o viziune modernă, învățământul este un sistem deschis supus unei continuu dezvoltări și perfecționări printr-o neîntreruptă adaptare la evoluția exigențelor științifice și sociale. În acest proces, perfecționarea relațiilor dintre treptele învățământului constituie un element fundamental. Avind în vedere, în acest

context, marea complexitate problematică și deosebita însemnătate a relației dintre învățământul mediu și cel superior ne-am propus să abordăm în rândurile ce urmează câteva dintre aspectele ei.

Abordind în comunicarea susținută la recentul Simpozion național al cadrelor didactice problema relației liceu-universitate prof. univ. dr. docent JEAN LIVESCU, rectorul U-

universității București, arată că orice îmbunătățire a legăturii dintre învățământul de cultură generală și universitate înseamnă nu numai, în mod direct, studenți mai buni, deci profesori mai buni, ci constituie o contribuție la perfecționarea sistemului general de învățământ. O colaborare mai strânsă între profesorii din licee și cei din facultăți, de pildă, ar contribui în multe cazuri la amplificarea și perfecționarea cercetării, mai ales a cercetării metodico-științifice, prin îmbinarea strânsă între teoria învățământului și experimentarea lui. Aceasta ar atrage un număr mai mare de profesori de liceu spre obținerea de titluri științifice și ar permite o mai bună circulație a personalului didactic între cele două sectoare. Dacă ne gândim că, în medie, 70% din absolvenții universității devin profesori în învățământul de cultură generală, ne putem da seama cât este de interesată universitatea în stabilirea unui conținut al procesului de învățământ adecvat acestui scop și într-o desfășurare cât mai coresponsabilă a activităților care condiționează formarea calităților cerute unui bun metodist și profesor.

O mai strânsă legătură între școala superioară și cea secundară va promova desigur noua organizare a reciclării personalului didactic din învățământul de cultură generală, care redă universității rolul ce le revine în mod firesc, de a se preocupă de perfecționarea absolvenților lor pe parcursul activității lor profesionale ulterioare, în spiritul educației permanente. Aceasta este, de altfel, una din ideile fundamentale ale pedagogiei și științelor contemporane, asupra căreia conducerea partidului nostru și tovarășul Nicolae Ceaușescu personal au pus continuu accentul.

Un moment important al relației dintre liceu și universitate, care demonstrează necesitatea colaborării dintre aceste două trepte de învățământ, este concursul de admitere. Concursul pune în fața universităților numeroase probleme, ce se extind de la perfecționarea calitativă a probelor de concurs la aspecte de organizare, menite să asigure o perfectă obiectivitate și echitate, în scopul de a realiza selecția acelor tineri care sint cei mai apți pentru studiul universitar. Este de aceea explicabil — a

arătat în continuare dr. docent Jean Livescu — interesul cu care Senatul Universității din București a analizat în repetate rânduri aspectele privind admiterea, pe baza unei metodologii complexe care permite urmărirea și cunoașterea comparativă a rezultatelor din liceu, a celor de la concurs și — pentru candidații admisi — a celor din primii ani de studii. Unele din concluziile acestor analize permit o perfecționare a sistemului admiterii ca act universitar. Altele, care se referă la studiul liceal, nu pot fi nici confirmate și, desigur, nici valorificate fără o strânsă colaborare cu colegii noștri din acest sector.

S-au observat de pildă carente în domeniul orientării școlare și profesionale, mulți candidați manifestând opțiuni insuficient motivate prin aptitudini. De asemenea, s-au observat disproporții în ce privește nivelul pregătirii pe care o dau absolvenții liceelor din mediul urban și cele din mediul rural, ceea ce poate duce la concluzia unor diferențe calitative între profesorii școlilor respective.

OCT. BUZESCU

(Continuare în pag. 3-4)

INIȚIATIVE ȘI SOLUȚII VALOROASE

ÎN PREGĂTIREA TEHNICO-PRODUCTIVĂ A ELEVILOR

La începutul acestui noiembrie am vizitat câteva școli de meșteșugărie bănățene. Ceea ce ne-a atras atenția în mod deosebit a fost preocuparea continuă a inspectoratului școlar și a cadrelor didactice din școlile generale de 10 ani și din liceele județului Timiș pentru ca pregătirea tehnico-productivă a elevilor să se desfășoare în condiții tot mai bune, lărgindu-se sfera de aplicare la activități locale.

La liceul „Nicolae Lenau” din Timișoara s-au amenajat încă în anul școlar trecut, un atelier de țesuturi și un altul de lăcătușărie și electrotehnică. În atelierul de țesuturi s-a amenajat pe etaj clasei a IX-a, care execută lucrările de finisare a unor taburete, sub îndrumarea profesorului Emeric Nemes. Siguranța și pricepera care lucrează dovedeau antrenamentul, experiența. De altfel, prețutându-i în școală se vede modul muncii lor. Inzestrarea cu mobilier a laboratorului de chimie, amenajarea meselor de lucru din acest laborator, executarea lucrărilor de îmbinare și montare a băncilor din școală, precum și a altor piese de mobilier — iată realizările „tâmplarilor” din liceu.

În vecinătate, colegii lor din clasele a VII-a și a VIII-a executau diferite lucrări de lăcătușărie și electrotehnică. Si ei au realizat multe lucruri folositoare: truse de scule pentru practica din ateliere, cuiere, aparate necesare utilizării laboratorului de fizică, veioze etc. Și, mai ales, sint foarte mândri de instalația mecanică și electrică din laboratorul de chimie, pe care au amenajat-o cu ajutorul cotergerilor din clasele mai mari.

Realizări demne de luat în seamă am întâlnit și la Liceul nr. 7 din Timișoara. Membrii celor 11 cercuri de la acest liceu, fete și băieți deopotrivă, execută foarte frumoase lucrări de decorațiuni interioare, mobilier, cusături etc. În fiecare clasă întâlnești obiecte de artizanat lucrate cu motive populare, specifice unei anumite zone, executate în atelierul școlii.

— La început erau doar câteva cercuri — ne spune profesora Ecaterina Pirvu, directoarea liceului. Apoi rezultatele muncii lor au atras și alți amatori, diversificându-se totodată și activitățile. Pentru ca să puteți aprecia rezultatele vă voi da un singur amănunt: din mișile ucenicilor țesători au ieșit de curând câtevazeci de sacuțele care au luat drumul pieței, iar banii dobândiți au contribuit la înzestrarea laboratoarelor școlii.

Un început promițător în crearea atelierelor școlare proprii există și la Liceele nr. 5 și nr. 6 din Timișoara. În cercurile existente aici, ca și la Școala generală nr. 12 se confecționează frumoase costume naționale, care vor fi valorificate la unitățile de artizanat.

— În vederea unei valorificări mai judicioase a tuturor obiectelor produse de elevi în cadrul practicii — ne-a arătat prof. Petre Radu, inspector școlar general al județului Timiș — se va crea un comitet care va omologa aceste produse pentru contractarea lor spre vânzare de către cooperativele meșteșugărești sau unitățile de artizanat.

Deosebit de frumoase realizări au dobândit școlile bănățene în

ceea ce privește pregătirea practică în domeniul agriculturii. O dovedește, între altele, bilanțul muncii din acest an pe loturile didactice-productive, ca și pe taraxele cooperative agricole din Ciocova, Deta, Jimbolia, Periam, Recea, Variaș etc. La Liceul din Periam, de pildă, ținându-se seama că solul din jurul comunei oferă condiții prielnice pentru cultura plantelor agricole, îndeosebi pentru cultura cerealelor, a legumelor, precum și pentru pomicultură și viticultură, s-a asigurat desfășurarea practicii elevilor pe trei loturi experimentale. Aici, pe o suprafață de 7 ari, elevii au executat lucrări de întreținere a culturilor legumicole, a viței de vie și a pomilor fructiferi. Pe un lot de 2,5 ha se cultivă porumb, iar pe alți 50 de ari se cultivă cartofi. Producția obținută de elevi a fost parte valorificată în cârmăriele cantinei, parte vândută la centrul de colectare a legumelor și fructelor din comună. Cu fondurile bănești obținute din vânzarea produselor agricole, ca și a celor obținute din vânzarea celor peste 200 de măști confecționate de elevi, liceul și-a construit cu mijloace locale o sărăcuțică pentru producerea răsadurilor timpurii și a florilor care vor înfrumuseța comuna. Tinerii agricultori au pregătit provizi pentru hrana celor 70 de porci și a căilor aparținând gospodăriei anexe.

Foarte harnici sint și elevii Liceului din Variaș, care au lucrat la C.A.P. „Flacăra Roșie” din comună. Pe baza contractului încheiat între școală și C.A.P. ei au fost retribuiți în zile-muncă. De pildă, într-o singură zi elevii au strins 3 000 kg de porumb, pe care cooperativii l-au recoltat cu combinele. În total în toamna aceasta ei au recoltat un vagon de porumb, au depășit alte 5 vagoane, au adunat 6 300 kg de morcovi și 1 800 kg ridichi de sără, aparținând cooperativei agricole din comună. La acestea se adaugă și recolta obținută pe lotul legumicol și pe cel vitivinicol al școlii. Ca și pe cei 35 de ari ai grădinilor școlii.

O experiență interesantă se realizează la Liceul din comuna Ciocova, care și-a amenajat o mică fermă proprie. Cei 200 de elevi care iau masa la cantina școlii consumă zilnic legume proaspete culese direct de pe lotul de 2,5 ha irigat prin conducte subterane. Îndrumați de profesora de agricultură Ligia Jola, elevii acestei școli au cultivat o gamă variată de legume și învăț să întocmească rații alimentare pentru animale.

Ca orice fermă, și ferma Liceului din Ciocova este înzestrată cu unelte și utilajele agricole necesare. Sub șopronul din curte am văzut un mic tractor și o căruță care aparțin tot tinerilor agricultori. Munca rațională, științifică desfășurată aici a dus la obținerea în această toamnă a unei recolte de legume și fructe de peste 10 000 kg.

Cît despre elevii școlii, ele lucrează în timpul iernii în atelierul de croitorie și de țesut cu voare persane din localitate. Elevii din județul Timiș n-au rămas străini nici de o altă îndelungă activitate specifică ținutului lor — creșterea viermelor de mătase, a căror „producție” poate fi folosită în moderna filatură de mătase naturală de la Lugoj. În școlile din Deta, Dumbrava, Periam etc.

sint mici crescătorii de viermi de mătase, unde toate operațiile de îngrijire sint executate de elevi. Producerea a peste 7 500 kg de goșoși de mătase a adus școlilor din județ un venit de peste 345 000 de lei.

Realizările obținute de școlile județului Timiș confirmă faptul că în desfășurarea activităților tehnico-productive ale elevilor se pot obține rezultate dintre cele mai bune atunci cînd acestea sint bine concepute, bine organizate și bine conduse. Experiența pozitivă acumulată pînă în prezent în aceste școli dovedește existența unor inițiative eficiente, care creează premiza obținerii unor semnificative realizări materiale, ca și a educării prin muncă a elevilor.

VIOLETA APOSTOL

In satul Ghermănești din județul Ilfov vor fi date în folosință pînă la 30 decembrie 1970, încă două săli de clasă și un laborator. Asemenea acțiuni au intrat de mult în obișnuița vieții școlare din țara noastră. Colectivul didactic și elevii școlii din Ghermănești au imprimat însă

acestui fapt un atribut nou: ei au hotărât să înalțe singuri, bineînțeles cu sprijinul specialiștilor, noua construcție. Iată-i, în fotografie, pe elevii clasei a VIII-a a școlii din Ghermănești turnind cimentul pentru amenajarea căilor de acces la noua clădire.

În ajutorul cadrelor didactice care predau lecții de circulație rutieră

Traversarea drumurilor publice

În numeroase cazuri copiii au căzut victime ale accidentelor de circulație. Analizând succint cauzele, constatăm că multe accidente s-au datorat necunoașterii și, mai ales, nerespectării regulilor de traversare a drumurilor publice. Iată de ce considerăm necesar ca educatorii să le explice copiilor, în modă, cel mai convingător, primejdia la care se expun în cazul necunoașterii regulilor de traversare a drumului public, astfel de explicații putînd preveni, fără îndoielă, majoritatea accidentelor.

Necunoașterea primejdiei pe care o constituie autovehiculul este principala cauză a accidentului comis în luna octombrie a.c. în comuna Corod, județul Galați, în care a fost accidentat grav copilul COSTIN GHEORGHE. Cum s-a întimplat accidentarea lui? Pentru a arăta altor copii cât de curajoș este, a început să traverseze strada de fugă, în timp ce, la o distanță foarte mică, se apropia un autoturism. Sigur că, în asemenea situație, conducătorul autoturismului n-a putut să oprească mașina, întrucît accidentarea copilului a fost inevitabilă. Trebuie explicat pășilor copiilor că traversarea străzii prin fața mașinilor nu este un act de curaj, că soferul, oricît de experimentat ar fi el, nu poate opri mașina imediat. Pentru edificare cîteva date sint semnificative: la viteza de 40 km/h, autovehiculul poate fi oprit, în condiții de drum și vreme bună, în 18,6 m; la 50 km/h, în 28,5 m; la 60 km/h, în 35,7 m. Cu cît viteza este mai mare, cu atît spațiul de oprire crește.

Pericolul accidentării este tot atât de mare cînd se traversează prin fața autovehiculului oprit în stație. Așa a fost accidentată, în ziua de 5 oct. 1970, eleva MOTICA MARIANA din com. Tăuți Măgureș, jud. Maramureș. După ce a coborît din autobuz s-a angajat în traversarea soselei prin fața autobuzului. În acel timp o motocicletă, aflată în depășirea autobuzului, a accidentat-o grav fracturîndu-i antebrațul stîng și producîndu-i o comotie cerebrală. Accidentul putea fi evitat dacă eleva ar fi traversat prin spatele autobuzului, de unde putea să-l observe pe motociclist, motociclistul avînd și el,

în cazul acesta, posibilitatea să-si oprească autovehiculul.

Traversarea drumului public prin locurile lipsite de vizibilitate (în curbe, în apropierea virajurilor de pantă etc.) este de asemenea un act periculos. În astfel de cazuri, cel care traversează nu are posibilitatea să observe mașinile ce se apropie; acestea pot să apară oricînd pe neașteptate și să producă accidente. Iată un caz de acest gen: în ziua de 31 oct. a.c., în comuna Dragodana, jud. Dimbovitza, elevul MATEI FLORIN, care a încercat să traverseze soseaua în curbă, a fost surprins de un autoturism care l-a accidentat grav.

Este regretabil faptul că unele accidente se produc în fața școlii, la ieșirea copiilor de la cursuri. Asemenea accidente s-ar putea preveni dacă ieșirea copiilor din curtea școlii ar fi organizată și supravegheată de un învățător sau profesor în lipsa pătrilor școlare ori a agenților de circulație. Eleva COMAN IOANA din comuna Moisei, jud. Maramureș, ieșind în fugă din curtea școlii, a intrat sub roțile din spate ale unui autoturism, fiind accidentată mortal.

Fuga, neatenția, lipsa de apreciere a vitezei de deplasare a autovehiculelor în timpul traversării constituie în mod frecvent cauzele accidentelor în rîndul copiilor. Așa și-a pierdut viața, în luna octombrie 1970, fetița OTHA EDIT din Odoarele Seculesc, care a fost lovită de bara de protecție a unui autoturism și proiectată pe partea carosabilă a străzii, pavarată cu piatră cubică. Mai pot fi date și alte exemple. Dar nu aceasta este important. Important este că asemenea accidente să fie prevenite, ceea ce stă în putința noastră.

Considerăm că este de datoria cadrelor didactice să intensifice munca de educație rutieră în rîndul elevilor, să sublinieze, prin argumente convingătoare, de ce este necesară respectarea regulilor de circulație. Accidentele de circulație pot fi evitate dacă regulile de traversare — pentru că despre ele vorbim — sint respectate. Chiar și în cazul respectării lor, traversarea drumului cere un plus de atenție.

La. mai ȘTEFAN MARIN, din Inspectoratul general al Miliției

ANIVERSĂRI ȘCOLARE

Sîmbătă, 14 noiembrie a.c., Liceul „Nicu Gane” din Fălticeni și-a sărbătorit 100 de ani de activitate. La manifestările prilejuite de acest eveniment au participat Virgiliu Radulian, adjunct al ministrului învățămîntului, reprezentanți ai organelor județene de partid și de stat, precum și un mare număr de foști profesori și elevi ai liceului, profesori și elevii de astăzi, numeroși invitați de la alte licee din țară.

Intr-o atmosferă de puternic entuziasm, în cadrul adunării s-a dat citire mesajului adresat de tovarășii Nicolae Ceaușescu cu ocazia centenarului Liceului „Nicu Gane”. „În cursul îndelungatei sale existențe — se spune între altele în acest mesaj — liceul dumneavoastră și-a câștigat un binemeritat renume în școala românească; el a pregătit un mare număr de absolvenți în rîndul cărora s-au distins personalități proeminente ale vieții noastre culturale și științifice. Continuînd și dezvoltînd aceste tradiții valoroase, Liceul „Nicu Gane” s-a afirmat tot mai puternic în anii socialismului, aducînd o contribuție de preț la instruirea tinerii generații a patriei noastre”. Participanții au primit mesajul cu vii și îndelungate aplauze.

Directoarea liceului, profesoara Doina Cozma, a vorbit apoi despre rodnică activitate pe care a desfășurat-o acesta de-a lungul celor 100 de ani de existență, subliniînd faptul că pe băncile sale au învățat o seamă de personalități ale țării noastre cum sint: Mihail Sadoveanu, Eugen Lovinescu, Ion Trimescu, Grigore Vasiliu-Birlicu și alții. Liceul beneficiază astăzi de condiții optime de studiu, concretizate într-o serie de laboratoare moderne dotate, bibliotecă bogată înzestrată, săli de clasă spațioase etc.

Participanții la adunare au adoptat în încheiere textul unei telegramme adresate Comitetului Central al Partidu-

lui Comunist Român, tovarășului Nicolae Ceaușescu, în care se spune: „Vă mulțumim din inimă, mult stimată tovarășe secretar general, pentru felicitările cordiale și cuvintele calde pe care ni le-ați adresat în acest moment înălțător, de neuitat. Ele sint o nouă și grațioasă dovadă a grijii pe care partidul și statul o acordă dezvoltării și modernizării învățămîntului românesc un indemn însușitor în activitatea instructiv-educativă de viitor. Animații de nobilele idealuri ale comunismului, de grandiosul program al făuririi societății socialiste multilaterale dezvoltate, de tradițiile acestui lăcaș, noi, profesorii, făgăduim solemn că vom munci cu dăruire pentru a perfecționa necenzurat procesul de învățămînt spre a asigura elevilor ce ne-au fost încredințați o bună pregătire de cultură generală și tehnică-practică, să-i formăm ca cetățeni vrednici ai României socialiste. Le vom sădi în inimă dragostea fierbinte față de patrie și partidul comunistilor, respectul pentru muncă, pasiunea pentru știință, cinstea și corectitudinea, spiritul de dreptate, cetezantă în gînd și în faptă, sentimentul prieteniei și frăției cu toate popoarele socialiste, cu oamenii muncii din întreaga lume”.

Duminică, 15 noiembrie a.c., Școala generală din comuna Bogosneul Mare, județul Covasna, a sărbătorit venerabila vîrstă de 400 de ani. Evenimentul a fost cinstit de întreaga comună. Ștefan Iacob, directorul școlii, profesorul pensionar Pal Francisc și eleva Marta Kelemen au prezentat momente din activitatea școlii subliniînd contribuțiile bune de care se bucură în prezent.

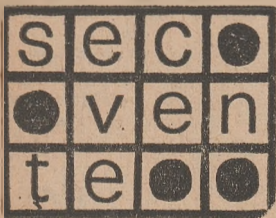
Participanții la festivitate au adresat o telegramă Comitetului Central al P.C.R., tovarășului Nicolae Ceaușescu, în care se spune, printre altele: „Însușiți de politica

înțeleaptă internă și externă a patriei noastre, de mărețe perspective ce ni se deschid, ne angajăm să muncim cu tot elanul pentru obținerea de noi succese în întîmpinarea semicentenarului creației P.C.R., astfel ca alături de întregul nostru popor să ne aducem contribuția la făurirea societății socialiste multilaterale dezvoltate în scumpă noastră patrie, Republica Socialistă România”.

Tot duminică, cetățenii din Troita, județul Mureș, au sărbătorit împlinirea a 200 de ani de la înființarea școlii generale cu limba de predare maghiară din localitate. Au participat un mare număr de cetățeni, foști și actuali elevi, numeroase cadre didactice.

Alexandru Csornynski, directorul școlii, a făcut un scurt istoric al acestei instituții de învățămînt, evidențind grija deosebită a partidului și statului nostru pentru educarea tinerilor din țara noastră, indiferent de naționalitate.

Intr-o atmosferă de puternic entuziasm cei prezenți au adoptat textul unei telegramme adresate Comitetului Central al Partidului Comunist Român, tovarășului Nicolae Ceaușescu. Subliniindu-se că aniversarea bicentenarului școlii reprezintă o mîntuire în plus a aplicării consecvente a politicii naționale a partidului nostru, o expresie a frăției dintre oamenii muncii de diferite naționalități, în telegrammă se spune, între altele: „Vă asigurăm, iubite tovarăș Nicolae Ceaușescu, că nu vom precepuți nici un efort în realizarea marelui program care izvorăște din documentele Congresului al X-lea al partidului, de ridicare a școlii la cerințele actuale ale economiei și culturii, de educare a elevilor noștri în spiritul dragostei față de muncă, față de patria noastră socialistă, față de încercatul partid al comunistilor, al cărui mărț semicentenar ne pregătăm să îl întîmpinăm cu cinste”.

In cinstea aniversării partidului

Acțiuni însușitoare, ca un bozai conținut educațiv, se organizează în această perioadă în școlile județului Prahova în cinstea glorioasei aniversări a 50 de ani de la înființarea partidului.

Pionieri de la Școala generală din satul Grosani, de pildă, au făcut recent o excursie la Doftana, unde au vizitat secțiile muzeului și au depus flori pe mormintele celor ce s-au jertfit pentru lăcrarea poporului. De asemenea ei pregătesc un conțai literar intitulat „Partid, mîndrie țării”, care va fi prezentat la Casa de cultură din Sînic. La Școala generală nr. 2

din comuna Posești s-a desfășurat recent montajul muzical literar „Sub steagul marelui partid”, prezentat de detașamentele claselor a III-a, a IV și a VII-a. S-au pregătit, totodată, un recital de versuri cu tema „Partidul” și un album de fotografii intitulat „Partid iubit, pîrintă drag.

La rîndul lor, pionierii de la Școala generală Izvor, din orașul Sinăia, se pregătesc pentru concursul „Cine știe, răspunde” pe tema „Mărturiile revoluționare”. Desfășurat în prima etapă pe detașamente și apoi pe unitate, concursul este prevăzut cu premii pentru cei clasai pe primele trei locuri.

O activitate entuziastă se desfășoară la Școala generală din Gherghina, unde pionierii au înființat o gazetă de perete intitulată „50 de ani de la crearea P.C.R.”, în care publică articole ce oglîndesc cele mai importante episoade din lupta partidului. Aspecte ale acestei lupte sint studiate și în unitatea de pionieri de la Școala generală din Lacul Turcului, care a întocmit și un album cu fotografii pe această temă. Totodată pionierii din Lacul Turcului și-au propus să deschidă o expoziție de desene închinată partidului. Recent ei au vizitat Muzeul județean de istorie și au proiectat o vizită la Muzeul

de istorie a Partidului Comunist și a mișcării revoluționare și democratice din România. Impresiile desprinse din aceste vizite vor constitui subiectul unui concurs de compuneri literare.

„J. A. Komensky — Comenius și contemporaneitatea”
Sesiune științifică aniversară

În zilele de 14—15 noiembrie 1970 s-au desfășurat la Casa corpului didactic din Capitală, cu prilejul împlinirii a 300 de ani de la moartea marelui pedagog J.A. Comenius, lucrările Simpozionului Comenius organizat de Ministerul Învățămîntului, Institutul de științe pedagogice și Academia de științe sociale și politice.

La deschiderea lucrărilor au participat Traian Pop, adjunct al ministrului învățămîntului, Mihai Roșianu, președintele A.R.L.U.S., Al Fara, directorul Comisiei UNESCO pentru România, I. Ceterchi, vicepreședintele la Academia de științe sociale și politice, Silvestru Patija,

vicepreședintele al Consiliului Național al Organizației Pionierilor, prof. Sofia Puseasu, inspector general al Inspectoratului școlar al municipiului București, academicieni, profesori universitari, numeroase cadre didactice. Au luat parte reprezentanți ai Ambasadei R.S. Cecoslovace la București.

Cu prilejul aniversării a 10 ani de la înființarea Institutului pedagogic al Universității București, la Facultatea de filologie din cadrul acestui institut a avut loc o sesiune științifică. În cadrul secției de literatură a acestei sesiuni au fost prezentate, printre altele, lucrările „Macedonski, poet al rondelurilor” (G.G. Ursul), „Izvoarele istoriei lui Del Chianro” (C. Boroianu), „Drămaturgia lui Sartre” (D. Graur), „Contribuție la începuturile romanului românesc” (I. Manole), „E. Lovinescu și modernismul criticilor” (Fl. Mihăilescu). La secția de limbă, printre lucrările prezentate s-au numărat „Un comentariu

eminescian despre sinonime” (Mh. Buzgar), „Orme ale conjugării perifrastice active în limba română veche” (Fl. Ghinescu), „Funcția stilistică a neologismului în poezia lui L. Blaga” (O. Tunsioiu).

Acțiuni în sprijinul perfecționării profesionale

Activitatea Casei corpului didactic din București se arată a fi în continuare bogată și interesantă. Majoritatea acțiunilor organizate aici abordează aspecte moderne ale procesului de învățămînt, în scopul continuiei perfecționării profesionale a oamenilor școlii. Din manifestările care au avut loc în primele zile ale acestei luni reținem prezentarea unor modalități de învățămînt programat la care au participat profesorii de matematică, expunerea istoricului Dan Berindei („Tendințe și orientări noi în istoriografia epocii moderne în

lumiă Congresului al XIII-lea al științelor istorice de la Moscova”, debateră pe marginea experimentelor în domeniul predării educației fizice.

În programul zilelor următoare figurează de asemenea câteva acțiuni interesante. Sîmbătă, 21 noiembrie, prof. dr. docent Vințilă Mihăilescu, președintele Societății de științe geografice, va conferința despre concepțiile noi cu privire la diviziunile Carpaților românești; luni, 23 noiembrie, prof. A. Milcovanu, de la Liceul nr. 42, va prezenta manualul experimental de logică matematică pentru anul I de liceu; joi, 26 noiembrie, profesorul de limbă română le vor fi prezentate noutățile din literatura de specialitate; în aceeași zi va avea loc și un schimb de experiență în legătură cu activitatea metodică desfășurată de colectivele cadrelor de limbă franceză de la cîteva licee bucureștene.

Ateneul de educație de la Craiova

Ateneul de educație de pe lângă liceul „Nicolae Bălcescu” din Craiova, căruia

organizatorii i-au dat numele lui Nicolae Titulescu, ilustru absolvent al acestui liceu, a pășit de curînd în cel de-al doilea an de activitate. Concepț ca o instituție extrașcolară cu un caracter unitar și un conținut metodic-științific complex, ateneul și-a propus ca principal scop a bordarea unui cerc larg de probleme de actualitate cu profil instructiv-educativ, menite să contribuie la înțelegerea tineretului, a părinților etc. Activitatea sa — controlată și îndrumată de consiliul profesional în colaborare permanentă cu organizația U.T.C. și comitetul de părinți — nu se desfășoară într-un cadru restrîns, ci cu o masivă participare a celorlalte școli din municipiul Craiova. Aici se prezintă prelegeri urmate de discuții în măsură să evidențieze puncte de vedere, să contribuie la realizarea unui cît mai rodnic schimb de păreri și de experiențe.

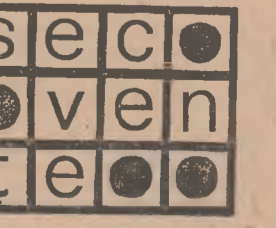
Tematica ateneului îmbrățișează o arie largă de probleme — cum ar fi, de pildă: rezolvarea multipolilor probleme ce se statornesc în mediul familial, în cel școlar și în societate; alegerea idealului și modelului de viață, orientarea preprofesională și profesională a elevilor; a-

titudinea față de muncă, pregătirea pentru statutul de cetățean al R.S.R.; soluții menite să contribuie la rezolvarea problemelor specifice vîrstelor școlare: prezentarea unor metode moderne de educație și învățămînt (curenți și tendințe în metodologia procesului de învățămînt, în activitatea educativă, instruirea programată, problemele didactice) etc. Asigurîndu-și un cerc larg de colaboratori permanenți format din cadre didactice și cercetători, ateneul a organizat în cursul anului școlar trecut o serie de manifestări ce s-au bucurat de un deosebit succes și de o masivă participare. De pildă conf. dr. Ovidiu Bădina, directorul Centrului pentru problemele tineretului, le-a vorbit elevilor despre „Modelul și idealul în viață”, iar în fața părinților a susținut o expunere intitulată „Ce dorim noi de la adolescenții școlari, ce dorim adolescenții școlari de la noi”. Ambele conferințe s-au bazat pe datele preliminare ale unei anchete efectuate de Centrul pentru problemele tineretului. Costin Ștefănescu și Luminița Chivrigă, de la Institutul de științe pedagogice din București, au conferințat

în fața cadrelor didactice și a părinților despre conflictul între părinți și copii, profesorul Dumitru Roman, cercetător științific principal, despre „Rolul școlii în procesul de orientare școlară și profesională a tineretului”, conf. dr. Ion Stanciu, director adjunct al Institutului, despre „Curenți și tendințe în pedagogia contemporană”.

Pentru acest an ateneul și-a propus o serie de teme dintre care „Acceptația modernă a concepției de educație școlară; Obiectivele și metodele educației în familie”; „Timiditatea elevilor și atitudinea profesorului”; „Autocunoașterea-autocorecțarea” și altele.

S. LEONARD

Laboratorul de orientare școlară

Infinitatea unor laboratoare de orientare școlară și profesională, despre care s-a vorbit în ultimul timp tot mai insistent, devine o necesitate obiectivă, menită să concretizeze o idee și să sprijine efectiv o acțiune practică. Crearea lor este necesară nu pentru a urma o „modă”, ci dintr-o rațiune foarte simplă și clară: existența lor asigură o bază acțiunii de orientare școlară și profesională și obligă la un nou stil de lucru, la ieșirea din etapa verbalismului și a propagandei. Pe de altă parte, ideea creării unor astfel de laboratoare sau cabinete în școală nu vine în contradicție cu propunerile făcute de unii specialiști de a se crea laboratoare uzinale de psihologie, sociologie și pedagogie (vezi colecția „Psyché”), sau cabinetele de consultații pedagogice (vezi „Revista de pedagogie”, 7/970), ci dimpotrivă.

Cercetarea științifică în acest domeniu este necesară pentru a se putea elabora o metodologie de lucru, pentru a se stabili tipuri și forme de manifestare concrete, caracteristice diferitelor categorii de școli (școli generale și licee, școli urbane și școli rurale etc.). Fără asemenea investigații este greu de presupus că orientarea școlară și profesională va face progrese și va putea răspunde adevărat nevoilor școlii și societății.

Funcția de documentare ar urma să răspundă dorinței profesorilor de a cunoaște tot ceea ce este nou și important în domeniul orientării. Pentru aceasta laboratorul va trebui să fie înzestrat cu toate cele necesare spre a putea îndeplini rolul unui centru de informare, documentare și demonstrare, devenind astfel un model de organizare și un focar de propagandă.

Ce trebuie să fie aceste laboratoare? Ce să cuprindă? Unde să funcționeze? Cine să le conducă? Ce rol pot îndeplini? Care este relația lor cu procesul de instruire și educație? Iată câteva întrebări care se pun și cărora încercăm să le dăm un răspuns.

Laboratorul de orientare școlară și profesională se cere a fi conceput ca un auxiliar al școlii (chiar dacă inițial el este interșcolar), destinat organizării și sistematizării acțiunii de cunoaștere, orientare și profesională. În acest caz el s-ar înscrie ca o componentă importantă a mecanismului complex al școlii respective, ca o roată în angrenajul complicat al acesteia și nu ca un apendice oarecare. Strâns legat de funcționarea întregului mecanism, laboratorul este chemat să contribuie prin modalități specifice la finalizarea activității din școală și să satisfacă optimal unele cerințe referitoare la pregătirea tinerilor pentru opțiunea școlară și profesională. El va putea deveni astfel un punct de sprijin, un organ consultativ al conducerii școlii și un cadru organizator pentru fundamentarea și sistematizarea acțiunii de orientare școlară și profesională, oferind în același timp condiții favorabile întregii munci educative a școlii.

Inițial laboratorul ar urma să îndeplinească două funcții mai importante: aceea de **for competent și specializat** în problemele orientării școlare și profesionale și aceea de **centru de documentare și cercetare** în aceleși probleme.

Ca organ competent laboratorul va oferi elevilor, profesorilor și familiilor consultații de orientare școlară și profesională și va efectua examinări: psihologice, individuale și colective, dând recomandări cu privire la viitoarea școală sau profesiune a elevilor. Cum nu va fi posibil ca el să fie încadrat de la început cu suficienți personal de specialitate este indicat ca deocamdată să se limiteze la examinarea cazurilor-probleme, adică a elevilor nedecisi sau a celor care doresc să urmeze o școală sau o profesiune pentru care nu prezintă inclinările și aptitudinile necesare. Fiește că tot lui i-ar reveni sarcina de a urmări și îndruma procesul de cunoaștere a elevilor de către profesori și diriginți.

Laboratoarele ar urma să fie încadrate cu personal de specialitate și ajutor, numărul cadrelor varind în funcție de raza de acțiune stabilită pentru fiecare laborator. Considerăm că asemenea laboratoare ar putea lua ființă, pentru început, în centrele universitare, unde există și catedre de psihologie și pedagogie care le-ar putea sprijini. Laboratoarele ar urma să concentreze astfel o echipă de specialiști, un nucleu de cercetare și orientare format din psihologi școlari (acolo unde există), din profesori de psihologie și pedagogie și din alți profesori, un medic școlar, un sociolog, o asistentă socială și un secretar. Un asemenea colectiv ar permite extinderea acțiunii laboratorului asupra mai multor școli, dându-i un caracter interșcolar și ar putea atrage și alți factori care să colaboreze la acțiunea de orientare școlară și profesională (economiști, reprezentanți ai oficiului brațelor de muncă etc.).

Prof. univ. dr D. SALADE

Cind doi profesori se ceartă elevii lor pierd

De citra timp primim mereu scrisori semnate de doi profesori dintr-un oraș situat la marginea de vest a țării. „Mi se face o nedreptate. Săriți și apărați-mă!” — pare să spună primul semnatar. „Mi se face o nedreptate. Nu mă lasați!” — clamază cel de-al doilea. Care este pricina necazurilor, cărora le adă victima, pe rând, când unul cînd altul dintre ei?

Și într-o bună zi (era în 7 octombrie și numai zi bună nu se poate spune că a fost?) n-a mai intrat nici-meni la fizică. În cancelaria profesorilor se întinse unii pe alții, iar în clase elevii se auzu pe pereți.

Ca centru de documentare și cercetare laboratorul va îndeplini o funcție tot atât de importantă ca și cea de îndrumare propriu-zisă a elevilor — și anume, el va trebui să ofere condiții optime pentru investigații științifice în acest domeniu și să permită cadrelor didactice să se informeze și să se documenteze. Aceste două funcții (de investigare și de documentare) sînt strîns legate, nu se pot despărți și au un caracter atât teoretic cât și practic.

laboratorul de orientare școlară și profesională se cere a fi conceput ca un auxiliar al școlii (chiar dacă inițial el este interșcolar), destinat organizării și sistematizării acțiunii de cunoaștere, orientare și profesională. În acest caz el s-ar înscrie ca o componentă importantă a mecanismului complex al școlii respective, ca o roată în angrenajul complicat al acesteia și nu ca un apendice oarecare. Strâns legat de funcționarea întregului mecanism, laboratorul este chemat să contribuie prin modalități specifice la finalizarea activității din școală și să satisfacă optimal unele cerințe referitoare la pregătirea tinerilor pentru opțiunea școlară și profesională. El va putea deveni astfel un punct de sprijin, un organ consultativ al conducerii școlii și un cadru organizator pentru fundamentarea și sistematizarea acțiunii de orientare școlară și profesională, oferind în același timp condiții favorabile întregii munci educative a școlii.

Mărul discordiei este catedra de fizică din școală. Pînă în anul școlar trecut, orele de fizică erau împărțite frățeste între profesorii de fizică și de matematică ai școlii, a căror specialitate, menționată pe diplomă, este matematică — principal, fizică — secundar. Anul acesta, cum era și firesc, din toate orele de fizică s-a creat o catedră separată. „Păi, ră, la încadrări, unuia din profesori i s-a repartizat fizică (și nu oricum, ci la cerere). La citiva săptămîni după începerea cursurilor s-a răzîndit însă, Au urmat jalbe, audiențe, intervenții.

Vă veți întreba: dar în școala respectivă nu există director? Asta ne-am întrebat și noi. Am aflat, la fața locului, că directorul există. Dar ceea ce nu există pare să fie autoritatea directorială. În primul rînd, conducerea școlii (și apoi inspectoratul școlar) aveau datorită să rezolve clar și hotărî acest litigiu și să nu-l lase să se perpetueze multe săptămîni după începerea anului școlar.

— Să predea colegul meu, că e mai tînăr.
— Ba eu rămîn la matematică, se știe doar că obțin rezultate mai bune.
— Ba nu!
— Ba da!
— Ba nu!

P.S. Căcut s-a rezolvat de la sine. Unul din combatanți a intrat pentru mai mult timp în concediu. O să vină un suplinitor...

DIALOG DESPRE MANUALE

Cine scrie manuale cîștigă!

— Văd că de data aceasta ai pus ca titlu parafrazarea denumirii unui concurs faimos. Presupun deci că vrei să te referi la concursul pentru elaborarea manualelor școlare, pentru care multe cadre didactice s-au criticat de nemăsurate ori.

— Da.

— Este ceva nou, sau... tot așa?

— Adică cum „tot așa”?

— Cu recoltă de manuale slabe, din care unele nu se pot publica, cu jurii lipsite de exigență, cu două etape, cu concursuri puține etc., etc.

— Sînt de acord cu tot ceea ce spui, dar numai pentru timpul trecut.

— De-i recunoști că au fost titluri pentru care nu s-a prezentat nici un concurent, că au fost cazuri cînd comisia trebuie să opereză „selecția” cînd la dispoziție nu sîngar manuscris, și acesta slab, și chiar că unele probe sau manuscrise care au primit premiul I sau II n-au putut fi publicate.

— N-am ce face. Acesta-i adevărul.

— Ce-i mai greu înțeleg situația în care unele manuscrise au fost premiate și recomandate pentru publicare, dar n-au fost tipărite. Cum a fost posibil așa ceva?

— Intrebă comisiile de concursuri.

— ...care au fost dizolvate după terminarea concursurilor. Adică „prinde arbun școale-i ochii”. Dar bună s-au încasat?

— Se mai discută?

— Așadar, învățămîntul a dat, dar n-a primit nimic. Și acum?

— Acum nimic. De o lungă bucată de vreme concursurile de manuale au fost sistate.

— De ce? Pentru că nu e bună metoda concursurilor?

— În ce mă privește, continui să cred că această metodă rămîne cea mai largă cale de selecționare a autorilor. Cîit primeste eșecul suferit, poate că felul în care am organizat concursul este de vîină: publicitate slabă, termene scurte, împărțirea în două etape, neîndica selecționare a membrilor unor comisii, faptul că acestea nu purtau nici o răspundere materială.

— Da, dar cele mai bune cadre

didactice, cei mai buni specialiști scriu manuale fără să aștepte un concurs, iar atunci cînd se instituie un asemenea concurs, nu simt îndeplinim să se prezinte. De ce sînt, cînd lucrările le sînt smulse din mînă de editori?

— Nu e vorba de cei ce s-au consacrat ca specialiști. În țara noastră sînt peste 200 000 cadre didactice, din care numai circa trei mii sînt autori de manuale. Există deci o rezervă inepuizabilă, o forță potențială uriașă, a cărei valorificare depinde de noi.

— Înțeleg, din cele ce spui, că ești de acord cu organizarea concursurilor doar în teorie, de vreme ce totuși în prezent nu există nici un concurs.

— Te înșeli. În prezent proiectul nostru de regulament pentru noua formă de concurs se află la ministere, pentru aprobare.

— Ce elemente noi aduce acest regulament?

— Comisii formate din lucrători ai ministerului, ai editurii și ai I.C.P.P.D., organizate într-o singură etapă, termene largi de elaborare, operativitate, exigență, principialitate, răspundere.

— Ocolești dinădins cuantumul premiilor?

— Nu am motive, sînt substanțiale.

— Dă și în aceste condiții se vor vă se rezultate necorespunzătoare?

— Atunci cei care critică mereu „monopolul” unor autori în elaborarea de manuale școlare vor putea să întrebăți dacă s-au prezentat sau nu la concurs.

— Un fel de a răspunde la critică?

— E vorba de faptul că fără contribuția mltor de cadre didactice această problemă nu poate fi rezolvată.

— Vă urez succes. Dar vreau să-ți atrag atenția că titlul pe care l-ai pus nu este întru totul potrivit. Înseamnă că toți cei care vor scrie manuale vor cîștiga, indiferent cum vor scrie. Dacă va fi așa — adică tot așa — concursul nu va fi concurs.

— Bine! Titlul „Cine scrie manuale școlare bune cîștigă” te satisfăce?

— Așa da!

EMIL BALDESCU

Trebuie luate în considerație și noțiunile acumulate anterior

În acest an școlar Ministerul Învățămîntului a înființat după cum se știe, pe lângă clasele speciale de matematică și fizică, și clase speciale de biologie și de chimie, răspunzînd necesității ca tinerii cu inclinații spre aceste discipline să poată studia mai aprofundat materiile respective.

Pentru biologie au luat ființă trei clase speciale: două la București (Liceul „M. Sadoveanu” și Liceul nr. 15) și una la Timișoara (Liceul nr. 7). Pentru început ne putem declara mulțumiți atit de modul cum lucrează profesorii și elevii, cit și de rezultatele obținute.

Unii profesori de biologie au ridicat obiecțiunea că în etapele cînd se predau unele probleme de biologie (primii ani ai liceului), elevii nu au cunoștințele necesare de chimie organică (materie care se studiază în ultimul an de liceu), ceea ce le-ar produce dificultăți în înțelegerea proceselor biochimice. Considerăm că această obiecție ca neîntemeiată și iată pentru ce. În clasele a VII-a și a VIII-a ale școlii generale se dau unele noțiuni de chimie organică. În afară de aceasta, în noua

programă de biologie, care se aplică și la clasele speciale, este prevăzută reluarea și completarea noțiunilor de chimie organică în mîncare în care este nevoie, fără să se ajungă la supraîncălzirea chimică. Experimentarea timp de cinci ani a noii programe a dovedit că tocmai capitolele de biologie i-au interesat în mod deosebit pe elevii și au constituit, fapt unanim constat, partea care le-a plăcut cel mai mult. Așadar, nu se poate spune că elevii întîmpină greutăți.

Cred că nu este cazul să se desconsidere valoarea noțiunilor acumulate de elevii în școala generală, ele reprezentînd suportul întocmirii programelor din clasele de liceu, în vederea studierii problemelor ce trebuie să aibă aici alt caracter decît cel din școala generală. După părerea mea aceste noțiuni — atîtea cite sînt — pot înlesni înțelegerea problemelor propuse spre studiere în liceu.

IOAN G. VOICULESCU
cercetător principal la Institutul de științe pedagogice.

RELAȚIA LICEU — UNIVERSITATE

(Urmare din pag. 1-a)

Sînt cîteva elemente care demonstrează necesitatea unei strînse colaborări între învățămîntul superior și cel secundar ca trepte interdependente, în scopul realizării la cel mai înalt nivel a politicii școlare a regimului nostru.

Pornind de la postulatul că învățămîntul universitar are ca primă misiune formarea specialiștilor de nivel superior, acad. NICOLAE TEODORESCU, decanul Facultății de matematică al Universității din București, sublinia că cei ce tind să devină asemenea specialiști trebuie să vină în facultate cu anumite capacități și calități — unele dovedite, altele potențiale — pentru a se putea integra în procesul formativ la care îl supune facultatea. De aici decurg pentru învățămîntul secundar sarcini multilaterale. El trebuie să ofere tinerilor altă cultură generală, indispensabilă intelectualului, cit și bazele culturii necesare viitorului specialist. În speță, cînd este vorba de viitori studenți în matematică sau utilizatori ai matematicii — din ce în ce mai mulți în ultima vreme — această treabă să fie

intîi descoperiți, apoi orientați judicios spre viitoarea carieră și, în sfîrșit, astfel formați încît să abordeze cu succes studiul universitar, ca și viitorul lor drum în viață. Or, toate acestea trebuie să le aducă la îndeplinire profesorul — în cazul nostru profesorul de matematică. Ca atare, începînd cu pregătirea elevilor, circuitul se închide cu pregătirea profesorilor. Pentru a evita un cerc vicios trebuie să pornim de la situația existentă, acționînd în primul rînd spre viitor, deci adaptînd masa profesorilor la necesitățile actuale, împrăștiindu-i cunoștințele și ajutîndu-l să abordeze un mod nou de transmitere a cunoștințelor aflate într-un permanent și rapid proces de înnoire. Tocmai acestor decizii trebuie să se acorde prioritatea deosebită, răspunzînd astfel, în cadrul învățămîntului postuniversitar.

Relația liceu-universitate include și problema metodelor și formelor de promovare a tînerului în învățămîntul superior. În momentul de față aceste metode și forme se reduc la concursul de admitere. Concursul este o necesitate. Dar modul lui de desfășurare este defectuos. Pentru a-l îmbunătăți, am căutat să introduc, în locul proble-

melor dogmatice de sinteză, un fel de teste cu caracter tehnic; scurte întrebări constituind un exercițiu dintr-un anumit capitol al programului de examen. Dacă am dispune, pentru fiecare candidat, de fișe e-laborate de profesori din învățămîntul liceal care să pună în evidență argumentele orientării candidaților respectiv spre facultatea noastră, am putea completa concursul și cu teste orale.

Colaborarea învățămînt secundar — învățămînt superior mi se pare o necesitate inexorabilă. Ea ar trebui să se constituie într-un fel de sistem cibernetic care să se autoregleze, întrucît fiecare din cele două părți componente ale acestui sistem joacă, după părerea mea, roluri comparabile și nu există o subsumare de sarcini și de competențe.

Și prof. univ. dr. doc. GRĂȚIAN CIOFLICA, decan al Facultății de geologie și geografie, s-a referit la concursul de admitere. Menționînd că destul de mulți candidați se prezintă cu o pregătire inconsistentă, interlocutorul nostru a spus: Sînt candidați aduși la Facultatea de geologie și geografie nu de vocație și pasiune pentru științele pe care urmează să le studieze aici, ci de dorința de a ocupa un loc în învățămîntul superior, în-

diferent care ar fi acela. Nu trece mult timp după ce au ajuns în facultate și cei pe care nu i-a adus la noi „chemarea” se trădează. De aceea consider că, în forma lui actuală, concursul de admitere este o modalitate nesatisfăcătoare de verificare a candidaților. El ar trebui susținut cu teste de aptitudini și cu fișe de personalitate complete de-a lungul anilor de școală, pentru ca examinatorul să aibă posibilitatea unei aprecieri integrale.

Dincolo de cunoștințele de specialitate — este de părere conf. univ. HARALAMBIE IONESCU de la Institutul politehnic din Capitală — învățămîntul superior modern solicită gîndirea studenților. Cred, de aceea, că liceul trebuie să pună accentul pe acest aspect al pregătirii elevilor. Iar dezvoltarea gîndirii se poate realiza în primul rînd printr-o mai strînsă corelare a cunoștințelor predate. Aș îndrăzni să spun că programele analitice din ultimii 40 de ani gresesc prin aceea că despart prea mult filosofia de științele pozitive și științele umane. Este o impresie falsă aceea că filosofia ar putea avea în învățămîntul liceal doar locul unei dis-

cipline izolate, și poate de aici vin în bună parte carențele din gîndirea elevilor. Dacă s-ar putea realiza această corelare printr-o descongesterare simultană a programelor și manualelor, cred că s-ar realiza un prim deziderat al continuității dintre cele două trepte de învățămînt pe care le avem în vedere.

Modul cum sînt pregătiți elevii în liceu îl preocupă și pe prof. univ. dr. doc. GHEORGHE BĂIA, membru al Academiei de Științe Agricole și Silvicultură, decan al Facultății de zootehnie de la Institutul agronomic „Nicolae Bălcescu”. Consider — ne-a spus tov. Băia — că îmbunătățirile aduse învățămîntului liceal în ultimii ani marchează un progres dar lasă deschise încă multe posibilități în acest sens, mai ales dacă sînt privite prin prisma exigențelor la care urmează să fie supuși tinerii atunci cînd devin studenți. De aceea cred că se impune o revizuire a programelor și manualelor în scopul adaptării lor la potențialul de înțelegere și de asimilare al elevilor. N-aș vrea să se creadă că pîdez prin aceasta pentru o scădere a nivelului de cunoștințe. Am în vedere numai necesitatea unei adaptări pedagogice. Calitatea cunoștințelor trebuie să rămîna corelată cu nivelul dezvoltării științelor moderne.

Plecînd de asemenea de la soli-

ciunile la care sînt supuși studenții noștri, consider că avem încă multe de făcut pentru a îmbunătăți pregătirea practică. Orelor de pregătire tehnică-productivă recent introduse în planurile de învățămînt ale școlii generale și ale liceului sînt binevenite și trebuie să fie utilizate în mod judicios și eficient. Școlile din mediul rural, de pildă, pot să efectueze practica în unități agricole specializate. Avem în țară numeroase ferme moderne, crescătorii industriale de păsări, serce, etc., unde elevii ar putea să se familiarizeze cu principalele probleme ale producției agricole, să sprijine efectiv, prin munca lor, această producție. În general, de altfel, considerăm utile orice fel de aplicații, demonstrări, lucrări de laborator, orice fel de materiale intuitive utilizate în lecții care să înlesnească înțelegerea problemelor teoretice.

Despre relația liceu-învățămîntul superior am discutat și cu EMILIA CONSTANTINESCU, cercetătoare principală la Institutul de științe pedagogice. Vicul principal al acestei relații — ne-a spus E. Constantinescu — mi se pare a consta în aceea că absolvenții universităților destinați carierei de profesor nu au o pregătire corespunzătoare programelor de liceu, pentru că pregătirea universitară se realizează pe compartimente foarte înguste, fără să aibă în vedere pregătirea specialiștilor pe care îl numim

profesor. Totodată, metoda predării și pedagogia sînt cenusărele facultăților și universităților. Viitorul profesor trebuie să primească o astfel de pregătire încît să aibă în primul rînd o vedere de ansamblu asupra tuturor disciplinelor care compun știința respectivă. El trebuie să cunoască programele liceului, problemele pedagogice moderne și ale practicii pedagogice.

Pe de altă parte, concursurile de admitere în facultate nu sînt racordate la disciplinele studiate în liceu și nu constituie un instrument științific de selecție. La concursul de admitere la medicină se cer cunoștințe care constituie obiectul unor cursuri din primul an de facultate. Apoi, concursurile apelează încă în mare măsură la memoria candidaților și efectuează de fapt un simplu sondaj nedificator ale cărui rezultate se află la voia hazardului.

Propunîndu-și printre obiectivele activității sale de cercetare fundamentarea științifică a modelului pedagogic, psihologic, filozofic și sociologic al liceului următorului deceniu, perfecționarea actualului sistem de învățămînt și pregătirea premiselor pentru sistemul de învățămînt al deceniului al IX-lea, Institutul de științe pedagogice va încerca să găsească soluții optime pentru perfecționarea relației liceu-universitate.

scoterea la concurs a următoarelor posturi :

FACULTATEA DE INSTRUMENTE ȘI CANTO

- Catedra II — Instrumente de suflat și percuție, 1 post de profesor, disciplina clarinet, poziția 1. 1 post de conferențiar, disciplina Trombon-Tubă, poziția 3.
- Catedra III — Instrumente cu cord. 1 post de profesor, disciplina violă, poz. 11.

FACULTATEA DE COMPOZIȚIE ȘI MUZICOLOGIE

- Catedra II — Teorie-Solfegii, Dirijat cor. 1 post de lector, disciplina Solfegii dictat, teoria muzicii, poziția 3.
- Catedra IV — Științe sociale. 1 post de conferențiar, disciplina estetică, poziția 2.

Candidații la concurs vor depune la rectoratul Conservatorului de muzică „G. Dima” din Cluj, str. 23 August nr. 25, în termen de 30 zile de la publicarea acestui anunț, cererea de înscriere, la care vor anexa, în dublu exemplar, actele prevăzute de Legea nr. 6 privind Statutul personalului didactic din Republica Socialistă România, publicată în Buletinul Oficial, partea I, nr. 33 din 15 martie 1969, și de Instrucțiunile Ministerului Învățământului nr. 84539/1969.

Concursul se va ține la sediul Conservatorului din Cluj, str. 23 August nr. 25, în termen de 3 luni de la publicarea acestui anunț.

Termenul de înscriere la concurs se scoțeste de la data publicării concursului în Buletinul Oficial.

„REVISTA DE PEDAGOGIE”

Numărul din noiembrie (11/1970) al „Revistei de pedagogie” publică, în legătură cu împlinirea a 150 de ani de la nașterea lui Fr. Engels, un articol semnat de A. Fărcaș, intitulat „Fr. Engels despre formarea și dezvoltarea personalității”. Despre J. A. Comenius scriu, cu prilejul împlinirii a trei secole de la moarte, Stefan Birsănescu („J. A. Comenius și contribuția sa la dezvoltarea pedagogiei ca știință”), Stancu Stelian („Educația permanentă în „Pampaedia” lui Jan Amos Comenius”), Nahlik Zoltan („Controverse în problema folosirii manualelor lui J. A. Comenius în Transilvania la mijlocul secolului al XVIII-lea”) și „Voicu Lăscu („Idei privitoare la educația estetică în operele pedagogice ale lui J. A. Comenius”).

Hotărârile C.C. al P.C.B. în problemele învățământului s-au transformat într-un program de luptă al insuficienței armate a profesorilor și cercetătorilor științifici. Realizându-l, ei vor aduce o contribuție activă la progresul tehnico-științific, la întărirea domeniului ideologic, la consolidarea societății socialiste în Bulgaria.

NICOLAI TODOROV CIOIAKOV

portante de cercetări științifice. În prezent se întocmește o nouă nomenclatură a specialităților și se realizează concursurile și integrarea activității științifice. Eforturile cercetătorilor științifici se orientează spre soluționarea celor mai importante probleme economice ale țării. Planurile privind cercetările științifice și tehnice sînt tot mai stricte legate de planurile producției de bunuri materiale. Se lucrează intens în vederea organizării unui sistem integral de calificare și pregătire

științifico-teoretică, o justă orientare profesională, va permite îmbinarea studiilor cu munca și tehnică pregătire politehnică. Programul prevede experimentarea școlii medii politehnice unice de 10 și 11 ani.

Cu concursul Ministerului Învățământului și al Institutului de cercetări pedagogice, consiliile populare județene au elaborat, după studii aprofundate, programe proprii în vederea realizării hotărârilor Plenarei. Aceste programe acordă o deosebită atenție organizării pe baze științifice a rețelei de școli și măririi bazei tehnice de învățămînt, lărgirii bazei tehnice de instruire, îmbunătățirii calității instruirii și educației și creșterii calificării profesorilor, directorilor și inspectorilor.

Încă din acest an școlar a început treptat școlarizarea copiilor de la vârsta de 6 ani. Acest proces se va încheia în cursul anului școlar 1971-1972.

În următorii 5 ani se va asigura primăria în grădinițe a tuturor copiilor ce urmează a fi școlarizați.

Încă în cursul celui de al șaselea cincinal, cca 33% din numărul total al elevilor vor fi cuprinși în internate și semiinternate și peste 70% din elevii de la orase vor învăța într-un singur schimb.

O mare atenție se acordă problemei asigurării condițiilor de fiecare tinăr în vîrstă de 17-18 ani să dobîndească o profesie. Pe baza studiilor medii se vor dezvolta școlile tehnico-profesionale și școlile medii speciale.

În cursul anului care a trecut, eforturile lucrătorilor din învățămînt au fost îndreptate spre reorganizarea procesului instructiv-educativ. După o experimentare de doi ani de zile, la Stara Zagora a avut loc o conferință națională la care a fost analizată experiența acumulată în acest județ în ce privește organizarea procesului instructiv pe baze metodologice moderne. Au început pregătiri preliminare și în vederea creării unor noi planuri și programe de studii, în conformitate cu exigențele vieții.

Unul din obiectivele fundamentale ale reformei este transformarea școlii și a instituțiilor de învățămînt superior în sisteme de institute ideologice. În scopul introducerii unui nou sistem în munca educativă, a fost adoptat, după o experimentare îndelungată, un program al acestei munci.

Institutele de învățămînt superior elaborează planuri complexe de influențare educativă asupra studenților în tot cursul instruirii lor. Plenara cu privire la problemele învățămîntului a trasat sarcina ca institutele de învățămînt superior să se afirme ca centre im-

Universitatea din Sofia

ÎNVĂȚĂMÎNTUL BULGAR ÎNTR-O ETAPĂ SUPERIOARĂ

Scopul fundamental al societății socialiste este să creeze astfel de condiții materiale și spirituale care să asigure dezvoltarea multilaterală și armonioasă a personalității umane și cele mai bune posibilități ca aceasta să-și manifeste aptitudinile sale creatoare în folosul societății. Pornind de la acest scop fundamental, învățămîntul bulgar urmărește să pregătească o generație tină sănătoasă fizic și bogată din punct de vedere spiritual, înarmată cu concepția comunistă și cu o morală înaltă, capabilă să participe activ la revoluția tehnico-științifică. În anii puterii populare, școala bulgară a susținut deosebit de examenul vremii și a adus o contribuție prețioasă la reorganizarea integrală a societății. Ea a pregătit mai bine de 1.000.000 de specialiști cu studii superioare și medii, strîns legați de popor și educați în spiritul și ideile partidului.

Reorganizarea sistemului integral al învățămîntului în Republica Populară Bulgaria a fost impusă de exigența principală a vieții — realizarea unității între știință, instruirea cadrelor și producție. În prezent societatea bulgară devine tot mai complexă și mai dezvoltată, capătă trăsături noi, o tot mai amplă maturitate socialistă. Pentru dezvoltarea ei multilaterală sînt necesare cadre noi, cu o instruire superioară. În cursul celui de al VI-lea cincinal (1971-1979), se prevede realizarea unei reconstrucții tehnice integrale a economiei bulgare și ridicarea ramurilor de bază la un nivel tehnic contemporan. În conducerea economiei bulgare se utilizează pe o scară tot mai largă metode științifice și tehnica electronică de calcul. Această dezvoltare vertiginosă necesită o pregătire de cultură generală și specială superioară a tinerei generații și ridicarea nivelului cunoștințelor și culturii întregului popor.

Bazele politice, științifice și organizatorice ale reformei sistemului de învățămînt în Republica Populară Bulgaria au fost elaborate la Plenara C.C. al P.C.B. din iulie 1969 cu privire la problemele învățămîntului. Hotărârile acestei Plenare au fost întîmpinate cu deosebit interes de întreaga societate bulgară. Pe baza lor Ministerul Învățămîntului din R.P. Bulgaria a elaborat un program integral privind reorganizarea sistemului de învățămînt. Problema centrală a acestui program este problema școlii medii politehnice unice, școala care va asigura pregătirea medie generală a întregului tineret și va realiza scopul educației comuniste — dezvoltarea multilaterală și armonioasă a personalității. Ea va da tinerilor o bună pregătire

Sisteme ale educației permanente

Educația permanentă a început să cunoască, în ultimele două decenii, un ritm foarte viu de dezvoltare. În unele țări industriale, peste 50 la sută din populația activă urmează școli, cursuri, stagii de reciclare, specializare și perfecționare. După cum observă J. Dumazetier, „instrucția adulților se impune ca o invenție a societăților moderne, sub sancțiunea descalificării profesionale, a inadapării, neînțelegerii și alienării”.

G.H.L. Schouten, secretarul Biroului european de educație a adulților consideră că în Europa, în perioada 1960-1970, se pot distinge 5 direcții de dezvoltare a educației adulților :

1. Adaptarea formelor de instruire și educare a adulților la nevoile zilnice ale oamenilor — în profesie, la locul de muncă, în familie, în societate, în timpul liber ;
2. Forme bazate pe expansiunea noilor tehnici didactice-educative, ca de pildă universitățile larg accesibile adulților datorită modalităților diversificate de organizare a instruirii (serale, de zi, în grupuri mici etc.) ; Se organizează „academiile ale televiziunii”, se dezvoltă un sistem coerenț de pregătire profesională de tate grade, se promovează studiul în școlile serale și fără frecvență ;
3. Sprijinirea unei tot mai bune pregătiri de specialitate a celor ce sînt sau vor fi profesori sau animatori în învățămîntul adulților și folosirea învățămintului benevole a celor ce au o altă profesie de bază (tehnicieni, medici, economiști, pedagogi, sociologi etc.) ;
4. Creșterea rolului cercetării științifice în elaborarea mijloacelor, metodelor și formelor de instruire și educare a adulților ;
5. Promovarea învățămîntului adulților în raport cu sistemul de învățămînt al tineretului prin realizarea unei concepții unitare, în

măsură să sprijine diferențieri de etape, scopuri, mijloace și metode atât pe plan vertical (vîrste și situații profesional-sociale), cît și pe plan orizontal (trecuri la școli de profil diferit și de la o ocupație la alta).

În sfîșit, în țările cu tradiție de învățămînt descentralizat se observă o tendință de grupare și sistematizare a formelor și instituțiilor de învățămînt pentru adulți ca, de pildă, Anglia sau Olanda.

Tendențele generale ale învățămîntului adulților deschid căi de cel mai mare interes pentru elaborarea sistemelor de învățămînt, pentru promovarea autodidaxiei contemporane, pentru studiul obiectului și ariei pedagogice și al relațiilor dintre prospectare și educație permanentă.

În U.R.S.S. au o pondere deosebită cursurile serale de nivel mediu și cursurile universitare deschise adulților, diversele cursuri de orientare și de promovare a culturii generale contemporane, instituțiile de pregătire profesională avansată ; aceluiași scop îi subiește sistemul statal de răspîndire a cunoștințelor prin conferințe și prin programe de educație politică. În ultimii ani, în U.R.S.S. se acordă o importanță sporită pregătirii cadrelor necesare instruirii adulților. Așa cum sublinia recent directorul Institutului pentru educația adulților din Leningrad, A. Darinski), obiectivele acestei instruirii sînt ameliorarea educației tuturor adulților pînă la nivelul clasei a X-a a școlii generale, facilitarea culturii generale postșcolare și promovarea inițiativei individuale în educație (autodidaxie), reciclarea în noi specialități și însușirea unei pregătiri profesionale avansate.

Muncitorilor din Polonia le sînt puse la dispoziție cursuri la nivelul școlii generale, licee, școli profesionale de bază, școli de maștri, po-

litetici. O extindere apreciabilă o au universitățile populare dintre care unele, care au și internet, au scopul de a pregăti cadre pentru activitatea socio-culturală la țară. Menționăm că în Polonia au apărut lucrări valoroase de pedagogie a adulților — de pildă lucrarea coordonată de prof. univ. K. Woiciehowski*) — și de didactică a adulților — lucrare sub redacția prof. univ. Fr. Urbancik**).

Pregătirea profesională a cadrelor constituie un obiectiv important al politicii economice franceze. Gradele „promoției sociale” franceze sînt marcate prin promoția profesională de gradul I, de gradul II și de promoția superioară a muncii. Primele două grade se împart pe două nivele, iar al treilea pe trei nivele†). Cursurile promoției sociale se încheie prin obținerea de diplome. O grijă deosebită se acordă pregătirii profesorilor chemați să-i instruiască pe adulți, atât în ceea ce privește pregătirea de specialitate, cît și în ceea ce privește probitatea în predare, în efectuarea demonstrațiilor practice, avîndu-se în vedere economicele cursurilor pentru adulți și răspunderea instituției școlare pentru calitatea producției realizate de tehnicieni și muncitori.

În Danemarca, patria universităților țărănesti, funcționează 70 de colegii secundare pentru adulți. În prezent, în legătură cu aceste colegii se poartă largi discuții. Specialiștii se întreabă dacă ele își vor putea menține profilul de instituție de învățămînt. La rîndul lor, cele 27 de centre universitare pentru adulți, funcționînd pe lingă marile universități, elaborează și aplică numeroase și variate programe de instruire : conferințe, cursuri scurte, activități independente etc. Metodele sînt adeseori inedite și tot mai specializate.

Forme foarte variate de instruire a adulților există în S.U.A. Pentru industrie, de pildă, funcționează cursuri organizate fie de uniunile de muncitori, fie de centrele universitare. Uniunile de muncitori își conduc singure activitatea și dirijează o mare parte din programele de învățămînt. La rîndul lor, cele 27 de centre universitare pentru adulți, funcționînd pe lingă marile universități, elaborează și aplică numeroase și variate programe de instruire : conferințe, cursuri scurte, activități independente etc. Metodele sînt adeseori inedite și tot mai specializate.

Forme foarte variate de instruire a adulților există în S.U.A. Pentru industrie, de pildă, funcționează cursuri organizate fie de uniunile de muncitori, fie de centrele universitare. Uniunile de muncitori își conduc singure activitatea și dirijează o mare parte din programele de învățămînt. La rîndul lor, cele 27 de centre universitare pentru adulți, funcționînd pe lingă marile universități, elaborează și aplică numeroase și variate programe de instruire : conferințe, cursuri scurte, activități independente etc. Metodele sînt adeseori inedite și tot mai specializate.

Forme foarte variate de instruire a adulților există în S.U.A. Pentru industrie, de pildă, funcționează cursuri organizate fie de uniunile de muncitori, fie de centrele universitare. Uniunile de muncitori își conduc singure activitatea și dirijează o mare parte din programele de învățămînt. La rîndul lor, cele 27 de centre universitare pentru adulți, funcționînd pe lingă marile universități, elaborează și aplică numeroase și variate programe de instruire : conferințe, cursuri scurte, activități independente etc. Metodele sînt adeseori inedite și tot mai specializate.

INSTITUTUL PEDAGOGIC-PIȚEȘTI

scoterea la concurs a următoarelor posturi :

FACULTATEA DE FILOLOGIE

- Lector la catedra de limba franceză — limbi străine, disciplina limba franceză, poziția 8 din statul de funcțiuni ;
- Lector la catedra de limba franceză — limbi străine, disciplina metodică limbii franceze, poziția 10 din statul de funcțiuni ;
- Asistent la catedra de limba franceză — limbi străine, disciplina limba franceză, poziția 13 din statul de funcțiuni.

FACULTATEA DE ȘTIINȚE NATURALE

- Lector la catedra de științe naturale, disciplina Geologie, poziția 5 din statul de funcțiuni ;
- Lector la catedra de științe naturale, disciplina Metodica predării științelor naturale și agricole, poziția 7 din statul de funcțiuni.

Candidații la concurs vor depune la rectoratul Institutului pedagogic din Pitești, strada Gheorghe Doja nr. 41, în termen de 30 zile pentru lectori și 15 zile pentru asistenți de la data publicării acestui anunț în Buletinul Oficial cererea de înscriere, la care vor anexa, în dublu exemplar, actele prevăzute de legea nr. 6/1969 privind Statutul personalului didactic și Instrucțiunile Ministerului Învățămîntului nr. 84539/1969.

Termenul de înscriere la concurs se scoțeste de la data publicării concursului în Buletinul Oficial.

Concursul va avea loc la sediul Institutului pedagogic de 3 ani din Pitești, în termen de 15 zile de la data expirării termenului de înscriere pentru asistenți și două luni pentru lectori.

INSTITUTUL PEDAGOGIC DE 3 ANI B A I A M A R E

scoterea la concurs a următoarelor posturi :

I. FACULTATEA DE FILOLOGIE

- Lector poziția 5 de la catedra de limba română și limbi străine, disciplina Limba franceză.
- Asistent poziția 11 de la catedra de limba română și limbi străine, disciplina Limba franceză.
- Asistent poziția 6 de la catedra de literatură și folclor, disciplina Literatură universală.

II. FACULTATEA DE MATEMATICĂ

- Lector poziția 2 de la catedra de matematică, disciplina Analiză matematică.
- Lector poziția 3 de la catedra de matematică, disciplina Geometrie analitică și elemente de algebră liniară.
- Lector poziția 5 de la catedra de matematică, disciplina Algebră.
- Lector poziția 8 de la catedra de matematică, disciplina Fundamentele matematice. Complemente de matematică.

III. FACULTATEA DE ȘTIINȚE NATURALE

- Șef de lucrări poziția 8 de la catedra de științe naturale și agricole, disciplina Zoologia vertebratelor.
- Candidații la concurs vor depune, în termen de 30 de zile de la data publicării acestui anunț în Buletinul Oficial, la secretariatul rectoratului Institutului pedagogic din Baia Mare, str. Victoriei 76, cererea de înscriere împreună cu actele prevăzute de Legea nr. 6 privind Statutul personalului didactic din R.S.R., publicat în Buletinul Oficial, partea I, nr. 33 din 15 martie 1969 și de Instrucțiunile Ministerului Învățămîntului nr. 84539/1969.
- Concursul va avea loc la rectoratul Institutului pedagogic Baia Mare la 2 luni de la data publicării acestui anunț în Buletinul Oficial.
- Informații suplimentare se pot obține la rectoratul institutului, telefon 13878.

INSTITUTUL PEDAGOGIC DE 3 ANI T Î R G U M U R E Ș

scoterea la concurs a următorului post didactic :

FACULTATEA DE FILOLOGIE

- asistent, disciplina limbă rusă, poz. 13.
- Candidații la concurs vor înainta la rectoratul Institutului pedagogic de 3 ani Tg.-Mures, str. N. Iorga nr. 1, în termen de 15 zile de la data publicării acestui anunț în Buletinul Oficial, o cerere de înscriere la care se vor anexa, în dublu exemplar, actele prevăzute de Legea nr. 6 privind Statutul personalului didactic din R.S.R., publicată în Buletinul Oficial, partea I, nr. 33 din 15 martie 1969 și Instrucțiunile Ministerului Învățămîntului nr. 84539/1969.
- Candidații vor prezenta și o adeverință din care să reiasă că au efectuat stagiul legal după repartizare.
- Concursul se va ține în termen de 15 zile de la data publicării acestui anunț.